

JÁNOSY ISTVÁN

ÖRÖK SZOLGÁLAT

Lázár mondja:

„Ott feküdtem a tózsér palotája előtt
fekéllyel borítva, férgesen.

S a tózsér fiai cafkákkal dáridóztak,
s ordítva, részegen reámokádtak,
s a maradékot inkább a kutyáknak
dobták, mint nékem”

Ekkor a Mester ott állt szótlánul.

És ott állt az ékes templomkapu előtt is,
s a kijövőket figyelte szótlánul.

S a perselybe egy rongyos özvegyasszony
egy fillért dobott: mije volt, mindenét.

„Egyetlen kincsét dobta: keservesen
meg kell bőjtölnie...”

Nékem ez özvegyek, árvák, senki-fik,
ők a barátaim, értük élek.”

És mikor a tanítványaitól búcsúzott,
felövezte ingét, megmosta lábaikat:

„Ezt tegyétek ti is: ki a legkisebb közületek,
az legyen első ...” És tudjátok, mi a neve ennek?

SZOLGÁLAT!

LITÁNIA

Taníts meg

idejében meglátni a bajbanlevőt,
s nem elkerülve menni tovább

Taníts meg

támogatni Teréz anya ingyenkonyháját.

taníts meg

összebékélni ádázainkkal,
mint ahogy a mentő tutajon
békén összebújnak a különben egymást
öldöklő állatok.

Taníts meg

a gyermek lelkével élni, cselekedni!
Láttad, milyen a gyermek szeme, ha rád néz?
A Hold fénye, tengerek homálya
sugárzik benne álmos-szeliden.
Láttad-é, mikor pofozkodnak a kismacskák,
mily bájos-szépek mozdulataik?
Láttad-e hogy néz rád a virág csillagszemével?
Láttad-e a magánosan álló tölgy bánatát?

Taníts meg a Gonosztól nem félni!

Taníts meg élni a magános tölgy bánatát,
s hősi büszkeségét!